

*Az amit a gyerekek mondunk
mikor leveti első sejtett biztonságát,
az első bársonymamuszt:*

*szemléld a templomot és a kikötőt. Van szemed.
Almának héjas élete van, a kenyérnek gabona mottója.*

*Szakadék hidegéből
bőr melegévé
víznek hosszú az útja, és az idő
térképekre méretezett: nincs túl rövid ünnep
elmúlatni.*

Ráadásul:

*gondolj merészebbet
és ölelkezve aludj*

mert akkor kell merésznek lenni

ha szilánkeső esik.

RIINA KATAJAVUORI

(szül. 1968. 12. 1-én Helsinkiben, jelenleg Helsinkiben él. Edinburgi és helsinki egyetemeken tanult irodalomelméletet, szabadúszóként Yleisradion Teksti tv-nél dolgozik, Helena Sinervoval együtt szerkesztette az *Elävien runoilijoiden klubi* (Élő Költők Klubja) 1995-ös *Motmot* évkönyvét, főbb művei: *Varkaan kirja* (Tolvaj könyve). Otava kk., 1992. versek, *Kuka pubu* (Ki beszél) Otava kk., 1994. versek)

A lovag távozása (Ritarin lähtö)

*Távozóban a lovag,
A királynő kikíséri.
Hullámok verik a partot, és nyaldossák a liget szegélyét.*

*A királynő mellett a ló hátsófele.
A királynő csak a lovagot látja.*

*És nő szerelme
hal volt csupán –*

(Valójában a királylány akasztott embereket lát, fiútarkót bokrokkal a háttérben, hegycsúcson várat, tengert szimatoló kutyákat, mögöttük kost, sárkányokat, csontvázakat, és gyíkokat a szemközti parton, a ló hátsófelét.)

*A lovag megígéri, hamarosan visszajön.
Bánatos színében a lovag.
(de férfi volt,
képzeletében a férfi már partra vetődött,
ismeretlenre?)*

*Nyomában a csapat már kész is lenne
sós széllel párolni arcaik.*

Miért van a királylány ott, ahol van?

*A parton a kutyák földet kaparnak,
távolba néznek.*

Fordítsd arcod felénk (Valista kasvosi)

*Nem könyv ad választ.
Nem emlékszel olyan időre, mikor nem kérdeztél.*

*Berámáznak téged résznek
az est kellékei közé.*

A dalok szörnyen üvöltenek, elégtelenül.

*Est szájában alszol el, és érzed a régi ízeket.
Ellenpontoszó jambus.*

*Neked is még dereng a gyermekkor,
tavak partja és napfény.*

*Csak ha meg tudsz válni vizeidtól
kiszáradni és szürkévé válni.*

*A határon nem pimaszkodunk.
Tessék kiüríteni a zsebeket,
és menjen át.*

*Levelek nincsenek a fára kötözve.
Nedves a föld és remeg.*

Mocsár... (Suo...)

*Mocsár
belesüllyedni
belefulladni*

*ha engem helyeztek
volna áfonyaként
mocsár tenyerére*

*daloltam volna
éjjelente*

*és dalom
elhallatszott volna a faluig
ott értették volna*

félre

Magányos út (Yksinäinen tie)

*Az út rövid,
hatalmasak a bokrok, dühösek
a csillagok.
Ma újságot olvastam,
mint minden nap.*

*Jöhet a fekete férfi,
jöhet a fehér férfi.*

*Mit segít feketeségem akkor,
mit fehérségem,*

*vétkeim ki meséli akkor,
ki bocsájt meg.*

JUHANI AHVENJÄRVI

(szül. 1965. 11. 25-én Tampereben, jelenleg Tampereben él, írásművészetet tanít a Tamperei Tudomány Egyetemen, 1992-től a Nuori Voima irodalmi folyóirat munkatársa, *Ryhmä 92* (92-es csoport) versantológia társszerzője, verseiből Stefan Moster fordított németre, főbb művei: Hölkkä (Ügetés) Tammi kk., 1992, versek, *Viivoitettu uni* (Vonalazott álom) Tammi kk., 1995, versek)

A kapcsolat... (Yhteys)

*A kapcsolat megszakad a gyilkossal,
mielőtt tettét elkövetné.*

*A kagylót visszateszem, fekete,
nehéz, tarthatatlan mint a 40-es évek.
Máskéleképpen kezdem inni kávé,
megiszom mielőtt még véget érne.*

Az órák... (Kellot...)

*Az órák, miután falra
szegzik őket, nem császkálhatnak
mint a felhők.*

*A felhőknek nincs időmértékük:
hirtelen minden kékké változik,
nyitva marad az ajtó. Az órák többé
már nem dühönghetnek. Kövek peregnek ki
kezeikből, fojtogatják az esőt.*